

SUD BOSNE I HERCEGOVINE

Broj : X-KŽ-08/566-1

Donesena: 11.11.2010. godine

Vijeće Apelacionog odjeljenja drugog stepena u sastavu:

**sudija Nedžad Popovac, predsjednik vijeća
sudija Hilmo Vučinić
sudija dr. Miloš Babić**

TUŽILAŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE

protiv

TOMAS ANTE

DRUGOSTEPENA PRESUDA

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine :

Diana Kajmaković

Branioci optuženog :

Fahrija Karkin

Ćerić Momo

Broj: X-KŽ-08/566-1
Sarajevo, 11.11.2010. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine u vijeću Apelacionog odjeljenja Odjela II za organizovani kriminal, privredni kriminal i korupciju, sastavljenom od sudije Nedžada Popovca, kao predsjednika vijeća, te sudija Hilme Vučinića i Mirze Jusufovića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravnog saradnika Igora Dubaka u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Ante Tomasa, zbog krivičnog djela Neovlašten promet opojnim drogama iz člana 195. stav 2., u vezi stava 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH), odlučujući po žalbi branilaca optuženog, advokata Fahrije Karkina i Čerić Mome od 29.04.2010. godine, i naknadno zaprimljenoj dopuni iste, izjavljenoj protiv presude Suda Bosne i Hercegovine broj: X-K-08/566-1 od 17.03.2010. godine, nakon održane javne sjednice kojoj su prisustvovali optuženi Ante Tomas i njegovi branioci, advokati Fahrija Karkin i Čerić Momo, a u odsustvu tužioca Tužilaštva BiH, Diane Kajmaković, na osnovu člana 310. stav 1. u vezi sa članom 314. ZKP BiH, dana 11.11.2010. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Djelimično se uvažava žalba optuženog Tomas Ante, izjavljena po braniocima, advokatima Fahriji Karkinu i Momi Čeriću, te se prvostepena presuda Suda BiH broj: X-K-08/566-1 od 17.03.2010. godine, **preinačava** u pogledu odluke o oduzimanju predmeta po osnovu člana 74. KZ BiH, tako da izreka u tom dijelu pobijane presude glasi

„Na osnovu člana 74. stav 1. KZ BiH od optuženog Tomas Ante se oduzima:

- opojna droga heroin, u količini od 5.935,746 grama;
- digitalna vaga marke „Bira“ sa oznakom „BIR EK 5055 E MAX 5 KG d=1 g“ sa takozvanim „bar kodom“ broja 6922227 101695;
- aparat za kontrolu ispravnosti novčanica model MD 1982V;
- Metalna hidraulična presa;
- šest SIM kartica, oduzetih po Potvrdi SIPA-e o privremenom oduzimanju

predmeta, broj 17-02/5-239-1-1/08-I od 06.08.2008 godine;
- Mobitel oduzet prema Potvrdi SIPA-e o privremenom oduzimanju predmeta, broj 17-02/5-239-1-3/08-III-1 od 06.08.2008 godine“.

U preostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmjenjena.

O b r a z l o ž e n j e

I. Uvodni dio

1. Presudom Suda BiH broj: X-K-08/566-1 od 17.03.2010. godine, optuženi Ante Tomas oglašen je krivim da je radnjama opisanim u tački I. podtačke 1. i 2. navedene presude, počinio krivično djelo Neovlašteni promet opojnim drogama iz člana 195. stav 2., u vezi stava 1. KZ BiH, dok je tačkom II. pobijane presude oslobođen optužbe da je radnjama opisanim u istoj, počinio krivično djelo Nedoizvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih stvari, iz člana 371. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH).

2. Sud je optuženom na osnovu navedenih zakonskih propisa, uz primjenu odredbi članova 39., 42. i 48. KZ BiH, za krivično djelo Neovlašteni promet opojnim drogama izrekao kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) godina.

3. Optuženom je na osnovu člana 56. KZ BiH, u navedenu kaznu zatvora uračunato vrijeme provedeno u pritvoru, počevši od 06.08.2008. godine pa nadalje, te mu je na osnovu člana 110. stav 1. ZKP BiH, oduzeta imovinska korist pribavljena krivičnim djelom, u iznosu od 51.000,00 (pedesetjednuhiljadu) Eura, koji iznos je optuženi dužan isplatiti oštećenoj državi Bosni i Hercegovini, Državnoj agenciji za istrage i zaštitu (SIPA), na ime dijela postavljenog imovinskopravnog zahtjeva, dok je oštećena u preostalom dijelu, postavljenom za zakonske zatezne kamate, upućena na parnicu, a sve u skladu sa članom 198. stav 2. ZKP BiH.

4. Na osnovu člana 74. stav 1. KZ BiH od optuženog je oduzeta opojna droga heroin, u količini od 5.935,746 grama, iznos od 4000 EURA i to osam novčanica u apoenu od 500 EURA, serijskih brojeva: X00054764714, X02980131797, S00157360804, X00172146485,

P11005345738, V91783656616, X03028583153, X01828315217, zatim digitalna vaga marke „Bira“ sa oznakom „BIR EK 5055 E MAX 5 KG d=1g“ sa takozvanim „bar kodom“ broja 6922227 101695, aparat za kontrolu ispravnosti novčanica model MD 1982V, metalna hidraulična presa, šest SIM kartica, oduzetih po Potvrdi SIPA-e o privremenom oduzimanju predmeta broj: 17-02/5-239-1-1/08-I od 06.08.2008 godine, mobitel oduzet prema Potvrdi SIPA-e o privremenom oduzimanju predmeta broj: 17-02/5-239-1-3/08-III-1 od 06.08.2008 godine.

5. Sud je istom presudom, a u skladu sa odredbom iz člana 74. ZKP BiH, odredio da će se optuženom po pravosnažnosti presude vratiti PMV WV Passat metalik crne boje, registarskih oznaka ZG 6999 BH, broj šasije WV2223CZ6P208267, dva ključa za navedeno vozilo te tri ključa za MUL-T-LOCK, Prometna dozvola za vozilo VW Passat, registarskih oznaka ZG 6999 BH, uz policu osiguranja i zeleni karton, zatim novčanice u apoenu od 500 EURA serijskog broja X01531713773, novčanica u apoenu od 200 EURA serijskog broja S00015187309, novčanica u apoenu od 100 EURA serijskog broja N31085989329, dvije novčanice u apoenu od 50 EURA serijskog broja X35649392483 i V19009370299, sedam novčanica u apoenu od 100 KM serijskih brojeva; C4983964, A1605792, C1267011, D2716110, A4157242, D4060012, D3062399, novčanica u apoenu od 50 KM serijskog broja C3580296, novčanica u apoenu od 20 KM serijskog broja B4934612, tri novčnice u apoenu od 10 KM serijskog broja B3617694, B3629368 i D1064202, četiri novčanice u apoenu od 200 HRK serijskog broja A8937471K, A1286795F, A6715187F, A6339327J, dvije novčanice u apoenu od 100 HRK serijskog broja A8423786L, A1823472I, Pištolj marke CZ 99, serijski broj 52169, Lična dokumenta oduzeta po Potvrdi SIPA – e o privremenom oduzimanju predmeta 17-02/5-239-1-7/08-I od 06.08.2008 godine, Mikrovalna pećnica, marke „Galanz“, s/n 50505513, dok će se Nedi Tomas vratiti PMV marke „Mercedes“ tip 110, registarskih oznaka 526-T-523, ključ za navedeno vozilo, kao i saobraćajna dozvola za isto vozilo, izdana od PU Grude, serijski broj BH1415024, sve navedeno u Potvrdi SIPA–e o privremenom oduzimanju predmeta, broj: 17-02/5-239-1-3/08-III od 06.08.2008 godine.

6. Optuženi je na osnovu člana 188. stav 1. ZKP BiH, obavezan na naknadu troškova krivičnog postupka čiju će visinu sud utvrditi posebnim rješenjem, dok je temeljem odredbi iz člana 189. stav 1. ZKP BiH, oslobođen te obaveze u dijelu u kojem je oslobođen od optužbe.

II. Podnijeta žalba

7. Protiv navedene presude žalbu su blagovremeno izjavili branioci optuženog Ante Tomasa, advokati Fahrija Karkin i Ćerić Momo, zbog bitnih povreda odredaba Zakona o krivičnom postupku, zbog povrede Krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o izrečenoj kazni i mjerama. Sud je naknadno, a u zakonskom roku za ulaganje žalbe, zaprimio i dopunu iste, sa priložima/dokumentacijom koja potkrijepljuje žalbene tvrdnje istaknute u podnesenoj žalbi.

8. Na sjednici Apelacionog vijeća, održanoj dana 11.11.2010. godine, u smislu člana 304. ZKP BiH, odbrana je ostala kod pismeno iznesenih navoda i prijedloga iz žalbe, dok tužilac iako uredno pozvan nije pristupio na navedenu sjednicu, već se pismeno obratio sudu sa obrazloženjem izostanka i prijedlogom da se podnesena žalba odbrane odbije kao neosnovana.

9. Nakon što je u smislu odredbe iz člana 306. ZKP BiH, ispitalo pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda, Apelaciono vijeće je donijelo odluku kao u izreci iz sljedećih razloga.

III. Razmatranje žalbenih navoda

III. 1. Bitne povrede odredaba Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (član 297. stav1. tačke i) i k) ZKP BiH)

10. Odbrana ističe da se presuda zasniva na dokazima koji su nezakoniti, i na kojima se kao takvim, ne može zasnivati presuda, što dovodi do povrede odredbi iz člana 297. stav 1. tačka i) ZKP BiH. S tim u vezi, odbrana navodi da su snimci telefonskih razgovora koji su preslušavani tokom glavnog pretresa nezakoniti dokazi s obzirom da nisu originalni. Naime, u sudnici su preslušavani presnimljeni razgovori sa originalnih nosača zvuka na CD-ove, a kako nema originalno snimljenih razgovora ne može se kontrolisati do kada je trajalo snimanje i jesi li ti razgovori u cijelosti presnimljeni.

11. Apelaciono vijeće nalazi neosnovanim istaknuti žalbeni prigovor odbrane. Prvostepeno vijeće je u pobijanoj presudi već dalo valjano obrazloženje o ovom žalbenom prigovoru, s obzirom da je isti već ranije iznesen u završnim riječima odbrane.

12. Tako suprotno žalbenim prigovorima odbrane, govori svjedok Nebojša Bijeljanin, inače uposlenik SIPA-e u odsjeku koji se bavi tajnim praćenjem i dokumentovanjem krivičnih djela, izvršilaca i pomagača, u svom iskazu datom 07.04.2009. godine i 12.05.2009. godine. Pomenuti svjedok navodi razloge presnimavanja snimaka sa nosača zvuka na CD-ove (ograničenost memorije nosača zvuka), kao i samu proceduru tog presnimavanja, pri čemu nedvosmisleno i jasno potvrđuje činjenicu da se snimak sa nosača zvuka u cijelosti prenosi na CD-ove, odnosno da nema brisanja dijelova snimka. Naprijed navedeno istovjetno obrazlaže i prvostepena presuda, a odbrana u ovom pravcu ne nudi dokaze koji bi doveli u sumnju vjerodostojnost i zakonitost navedenih dokaza, ili pak, kredibilitet samog svjedoka, što bi u konačnici moglo rezultirati drugačijom odlukom ovog Vijeća. S tim u vezi, valjalo je odbiti kao neosnovan ovaj žalbeni prigovor odbrane.

13. Odbrana dalje, navodi da se na iskazu zaštićenog svjedoka „Tigar“ ne može zasnivati presuda, odnosno da je korištenje tog iskaza ograničeno, s obzirom da je isti svjedočio pod mjerama zaštite za svjedoka (anonimni svjedok). Odbrana ukazuje i na ranije praksu Suda BiH i Evropskog suda za ljudska prava, zauzetu u pogledu ovog pitanja.

14. Prvostepeno vijeće u pobijanoj presudi, upravo na način na koji se to žalbom ukazuje, cijeni navedeni iskaz, te daje valjano obrazloženje da isti nije ni jedini ni odlučujući na kojem se temelji odluka prvostepenog vijeća, već nasuprot tome, da isti predstavlja kontrolni dokaz koji u pretežnom dijelu potvrđuje i potkrijepljuje ranije utvrđene činjenice zasnovane na drugim provedenim dokazima. Ovo vijeće također, analizom obrazloženja pobijane presude nalazi da je iskaz navedenog svjedoka korišten kao kontrolni odnosno potkrijepljujući dokaz, zbog čega prvostepeno vijeće korištenjem istog u navedenom obimu ne čini povredu, kako se to žalbom ukazuje, niti to čini suprotno sa dosadašnjom utvrđenom praksom. Postupanje prvostepenog suda je upravo u skladu sa praksom Evropskog suda za ljudska prava da presuda ne smije biti temeljena isključivo, niti u odlučujućoj mjeri, na dokazima koje su dali anonimni svjedoci.¹

15. U okviru ovog žalbenog osnova odbrana ukazuje i na povredu člana 297. stav 1. tačka k) ZKP BiH, odnosno tvrdi da se pobijana presuda zasniva na pretpostavkama, da nema razloga o odlučnim činjenicama i da nema razloga o izvedenim dokazima.

16. Vijeće primjećuje da žalba osim ovih paušalnih navoda ne daje konkretne činjenice na kojima zasniva svoje žalbene tvrdnje. Suprotno istaknutom, Vijeće cijeni da prvostepeno vijeće u pobijanoj presudi određeno i potpuno navodi dokaze i razloge iz kojih uzima kao

---

¹ Doorson v. Nizozemska, tužba broj 20524, izvještaji 1996-II

dokazane odlučne činjenice, zbog čega se žalbeni navodi, kojima se samo paušalno prigovara, a da se pri tome konkretno ne navodi u odnosu na koje odlučne činjenice su eventualno izostali razlozi u pobijanoj presudi, odbijaju kao neosnovani.

17. U okviru ovog žalbenog prigovora Vijeće je razmotrilo i navode odbrane o postojanju neistovjetnosti činjeničnog opisa djela datog u optužnici i „preambule“² izreke pobijane presude. Naime, odbrana navodi da prvostepeno vijeće u izreci pobijane izostavljajući godinu iz optužnice (2005.g.), te umjesto toga navodeći da je optuženi od neutvrđenog datuma kupovao drogu „heroin“ radi dalje prodaje, pri tome ne dajući obrazloženje razloga zašto je to učinilo, izvršilo apsolutno bitnu povredu odredaba krivičnog postupka.

18. Činjenica da je prvostepeno vijeće izmijenilo činjenični opis iz optužnice u dijelu koji se žalbom osporava, prema ocjeni ovo Vijeća, nema utjecaja na zakonitost i pravilnost pobijane presude. Istina je da se prvostepeno vijeće, a kako to žalbom odbrane pravilno ukazuje, nije posebno upuštalo u obrazlaganje ove činjenice. Međutim, iz cjelokupnog obrazloženja pobijane presude, Vijeće nesumnjivo izvodi zaključak da isto daje razloge neprihvatanja optužnog akta u ovom dijelu, a s obzirom na utvrđenja prvostepenog vijeća izvedena iz cijjenjenih dokaza. Nadalje, izostavljanjem pominjanja 2005. godine u izreci prvostepene presude u odnosu na izreku optužnice, nije prekoračena optužba kako se to neosnovano žalbom tvrdi. Tim prije što se potvrđenom optužnicom optuženi ne tereti zbog krivičnog djela Neovlašćena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. KZ Federacije BiH, na način da je prodavao opojnu drogu drugim licima u toku 2005. godine. Zapravo optužnica optužanog tereti za krivično pravne radnje koje je počinio u toku 2008. godine. Stoga ne pominjanje 2005. godine u izreci prvostepene presude je potpuno pravno irelevantno.

19. Osim toga, bitno je naglasiti da pitanje da je li optuženi od 2005. godine ili „neutvrđenog datuma“ kupovao opojnu drogu „heroin“ radi dalje prodaje, nema značaj koji mu odbrana pridaje³, te, kako je to naprijed navedeno, ne utiče na zakonitost i pravilnost pobijane presude.

III. 2. Pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje (član 299. ZKP BiH)

20. Analizom obrazloženja istaknute žalbe, Vijeće nalazi da povredu iz ovog žalbenog osnova odbrana zasniva na postojanju navodnog podstrekavanja optuženog Tomas Ante od

---

² Strana 3 žalbe.

³ O ovom pitanju će se Vijeće izjasniti u daljem dijelu obrazloženja.

strane lica „Salzburg“, osobe koja se pojavljivala kao informator u ovom predmetu. Utvrđenjem navedene činjenice mogao bi se izvesti zaključak o postojanju okolnosti koja isključuje krivično gonjenje optuženog, čime bi ujedno došlo do povrede Krivičnog zakona predviđene odredbom člana 298. tačke c) ZKP BiH. Stoga će ovo Vijeće, žalbene prigovore usmjerene u ovom pravcu, elaborirati u okviru ovog žalbenog osnova, imajući u vidu da se nedostaci u utvrđenom činjeničnom stanju odražavaju na ispravnost primjene zakona i ostalih odluka koje iz toga proizilaze.

21. Odbrana svoje žalbene tvrdnje iz ovog osnova, temelji prije svega na dokazu Tužilaštva BiH broj 86-a⁴. Radi se o službenoj zabilješci od 10.07.2008. godine koju su sačinila lica Sado Halilović i Vahidin Šahinpašić. U pomenutoj zabilješci navode se sve osobine informatora „Salzburga“, a u zadnjem pasusu iste, navodi se da je infomator na kraju njihovog razgovora predložio da se izvrše dva otkupa, gdje bi prvi bio pola kilograma „heroina“, a drugi veća količina, kojom prilikom bi se i izvršilo hapšenje lica. Iz nevedene zabilješke je prema navodima odbrane vidljivo da je informator/„Salzburg“ već nagovorio optuženog na kupovinu opojne droge „heroin“.

22. Iz navedene službene zabilješke nije vidljivo postojanje podstrekavanja optuženoga Ante Tomasa na počinjenje predmetnog krivičnog djela od strane lica „Salzburg“. Naime, određivanje pojedinih lica kao informatora vrši se u cilju pribavljanja dokaza, koji se na drugi način ne bi mogli pribaviti ili bi njihovo pribavljanje bilo povezano s nesrazmjernim poteškoćama. Prilikom realizacije navedenih zadataka, a imajući u vidu kompleksnost i opasnost ovih radnji, neophodno je postojanje određenih dogovora između ovlaštenih službenih lica i informatora, a u cilju razrade plana provođenja istih. Stoga, činjenica da postoje određeni dogovori na strani navedenih lica, po automatizmu, ne dokazuje podstrekavanje, kako to odbrana u podnesenoj žalbi želi prikazati, već se prema ocjeni ovog Vijeća isti imaju smatrati kao priprema za realizaciju naredbi suda. Činjenica da je informator već ranije imao kontakte sa optuženim, također, prema ocjeni ovog Vijeća, ne dokazuje postojanje podstrekavanja optuženog, a posebno kada se navedena tvrdnja odbrane, dovede u vezu sa transkriptima zvučnih zapisa razgovora ova dva lica, o kojim će se Vijeće osvrnuti u daljem dijelu obrazloženja ove presude.

23. U smislu istaknute žalbene tvrdnje, odbrana nadalje ističe, da je optuženi Tomas Ante neporočna osoba i da do sada nije dolazio u sukob sa zakonom, a naročito da se nije bavio prodajom droge. Tek od momenta kada ga naziva „Salzburg“ kod njega se formira odluka da izvrši prodaju droge u dva navrata. Osim toga, odbrana ukazuje i na broj uspostavljenih

---

⁴ Vijeće primjećuje da se radi o očiglednoj omašci kada se u obrazloženju žalbe navodi dokaz Tužilaštva 76-a.

medusobnih telefonskih komunikacija između optuženog i informatora, pri tome ukazujući na daleko veći broj poziva upućenih od informatora prema optuženom. Također, u svim ostvarenim pozivima između ova dva lica, prema navodima odbrane, vidljivo je, da je „Salzburg“ uporan u nagovaranju da optuženi izvrši prodaju droge. Odbrana na kraju osporava i zaključak suda u pogledu utvrđenja izvedenog iz transkripta 17-09/2-04-1-86-50/08.

24. Suprotno žalbenim prigovorima odbrane, Vijeće nalazi da prvostepeno vijeće daje valjano i logično obrazloženje o istaknutom žalbenom prigovoru, cijenenom i prilikom donošenja pobijane presude. Naime, i prema ocjeni ovog Vijeća, informator „Salzburg“ ni na koji način nije uticao na volju optuženog Tomasa Ante u smislu izvršenja ili učvršćenja odluke za izvršenje predmetnog krivičnog djela, kako to odbrana želi prezentirati.

25. Ovakav zaključak prvostepeno vijeće osnovano izvodi, te detaljno obrazlaže, iz transkripata zvučnih zapisa broj: 17-09/2-04-1-86-25/08 od 03.08.2008 godine, 17-09/2-04-1-86-37/08, 17-09/2-04-1-86-38/08, 17-09/2-04-1-86-39/08, 17-09/2-04-1-86-40/08 i 17-09/2-04-1-86-43/08 od 08.08.2008 godine, te transkripta 17-09/2-04-1-86-50/08 od 20.08.2008 godine, iskaza svjedoka „Tigra“, kao i izjave samog optuženog date dana 10.09.2008. godine pred Tužilaštvom BiH.

26. Tako u smislu ovog utvrđenja, prvostepeno vijeće posebno cijeni činjenicu da je optuženi rukovodio i dogovarao mjesto i način prodaje opojne droge, da je prilikom razgovora govorio da će „kad stekne povjerenje“ raditi „koliko hoće“⁵. Također, prvostepeno vijeće opravdano cijeni i zapis broj: 17-09/2-04-1-86-43/08 od 08.08.2008 godine, u kojem optuženi ispituje informatora da li mu trebaju veće količine pri tome naglašavajući, da isti način prodaje „iz ruke u ruku“ primjenjuje sa svima⁶. Osim toga, ovo Vijeće je imalo u vidu i transkript zvučnog zapisa broj: 17-09/2-04-1-86-20/08 od 31.07.2008. godine, u kojem optuženi upućuje prijatnje smrću informatoru, zbog postojanja straha da će ga prevariti, što nesumnjivo ukazuje na njegovu samostalnost pri vršenju radnji ovog krivičnog djela. Dakle, u konkretnom slučaju optuženi nastupa kao ključna strana u njihovom odnosu, postavlja svoje uslove odnosno diktira pravila „igre“, pri tome zadržavajući i određeni novčani iznos kao novčanu korist za preduzete radnje⁷. Sve navedeno, i ovo Vijeće nesumnjivo upućuje na zaključak da je kod optuženog postojala

⁵ Vidjeti transkript zvučnog zapisa broj: 17-09/2-04-1-86-25/08 od 03.08.2008. godine (dokaz Tužilaštva 120.)

⁶ Isti navod optuženi ponavlja i u transkriptu zvučnog zapisa broj: 17-09/2-04-1-86-50/08 od 20.08.2008.g.

⁷ Optuženi tvrdi da je dobio 400 Eura od izvršene prve prodaje heroina, Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog od 10.09.2008.g.

svijest i namjera za počinjenje ovog krivičnog djela, potpuno neovisna od radnji preduzetih od strane informatora.

27. Bitno je naglasiti, da sam optuženi u iskazu datom dana 10.09.2008. godine u Tužilaštvu BiH, sasvim jasno i nedvosmisleno ističe da je i prije prvog susreta sa informatorom „Salzburgom“, imao kontakte i pokušaje saradnje sa Željkom Kovačevićem. Optuženi ističe da je 2004. godine sa navedenim licem prvi put počeo razgovarati o „robi“ i pronalasku kupaca na teritoriji naše zemlje. Prvi pokušaj pronalaska mušterija bio je sa „travom“, a nakon toga sa „skankom“, međutim, u oba navrata bezuspješno. Daljnja saradnja nastavljena je 2006. godine, i to sa „žutim“ odnosno „heroinom“, kada je na upit izvjesnog Dragoja iz Prijedora, optuženi rekao istom, da ima čovjeka u Crnoj Gori misleći na Željka Kovačevića, koji mu je preko nepoznatog lica dostavio „probni uzorak“ opojne droge „herion“. Ovaj pokušaj je također, zbog „lošeg kvaliteta robe“ ostao na „probnom uzorku“.

28. Dakle, iz ovih navoda optuženog, može se osnovano izvesti zaključak da je isti u nekoliko navrata pokušao uspostaviti saradnju sa Željkom Kovačevićem iz Crne Gore, odnosno biti veza za prodaju opojne droge u našoj zemlji, što mu je tek pošlo za rukom kada je upoznao „Salzburga“.

29. Istina, ove radnje optuženog, odnosno raniji pokušaji pronalaska mušterija na području naše zemlje, nisu odlučne u pogledu utvrđenja činjenice (ne)postojanja podstrekavanja optuženog od strane informatora, međutim dovedene u vezu sa ostalim navedenim dokazima, nesumnjivo ukazuju na postojanje voljnog elementa na strani optuženog za počinjenjem predmetnog krivičnog djela.

30. Činjenica da je informator češće kontaktirao optuženog, o čemu je prvostepeno vijeće već dalo valjano obrazloženje⁸, te tvrdnja da prvostepeno vijeće nije valjano cijenilo zapis transkripta broj: 17-09/2-04-1-86-50/08, uslijed ovako utvrđenog činjeničnog stanja, nemaju značaj koji im odbrana pridaje, te ne dovode u sumnju valjan i osnovan zaključak prvostepenog vijeća u ovom dijelu pobijane presude.

31. Osim toga, navodi svjedoka odbrane Damira Kolovrata i Mustafe Kalabića da je i njih podstrekavao „Salzburg“, ovo Vijeće nalazi irelevantnim. Naime, pitanje da li je informator pokušavao nagovoriti navedene svjedoke na izvršenje krivičnog djela, nema utjecaja na pravilno utvrđenje prvostepenog vijeća, o nepostojanju podstrekavanja informatora

---

⁸ Vidjeti. str. 26, pasus 3 pobijane presude.

usmjerenom prema optuženom Antu Tomasa u ovom predmetu. Isticanjem iskaza ova dva svjedoka, odbrana želi prikazati da je navedeno postupanje informatora, standardni model ponašanja tog lica, međutim, ono što se desilo nekim drugim osobama nema nikakvog utjecaja na odnos informatora i optuženog Tomas Ante uspostavljen prilikom izvršenja predmetnog krivičnog djela. S obzirom na navedeno Vijeće nalazi da istaknuti žalbeni prigovori ne mogu dovesti u sumnju pravilnost i valjanost odluke prvostepenog vijeća u ovom dijelu.

32. Odbrana nadalje navodi, da je Jukić Mario prvobitno bio optuženi u ovom predmetu, zbog koje činjenice je i dao iskaz u svojstvu osumnjičenog pred Tužilaštvom BiH, a onda se naknadno nakon razdvajanja postupka, isti pojavljivao u svojstvu svjedoka odbrane. Prvostepeno vijeće, prema navodima odbrane, nije smjelo vršiti komapraciju sadržaja ova dva iskaza, odnosno ono što je Jukić Mario izjavljivao kao osumnjičeni u Tužilaštvu BiH nije bilo dozvoljeno koristiti u ovom predmetu. Sadržaj iskaza ovog svjedoka, prema navodima žalbe, trebalo bi svesti na pitanja postavljena u direktnom ispitivanju od strane odbrane, i unakrsna pitanja postavljena u okviru direktnog ispitivanja, u kojima navedeno lice nije uopšte ispitivano na okolnosti kupovanja „heroina“ od Ante Tomasa i daljeg prodavanja istog drugim licima.

33. Iz analize navedenog žalbenog prigovora, vidljivo je da odbrana istim pokušava osporiti organizovanje grupe ljudi od strane optuženog, te ukazati na postojanje podstrekavanja optuženog, na način što negira postojanje određenih djela, navedenih u „preambuli“ izreke, koja se optuženom Anti Tomasu, optužnim aktom niti pobijanom presudom ne stavljaju na teret.

34. Naime, i zanemarivanjem iskaza tada osumnjičenog Jukić Maria datog u Tužilaštvu BiH, te iskaza svjedoka Ivica Lončara i Vjekoslava Markića, kako to odbrana predlaže, ne dovodi se u sumnju zaključak prvostepenog vijeća u pogledu organizovanja grupe ljudi za izvršenja radnji krivičnog djela opisanih u tački I podtačka 1. i 2. pobijane presude⁹. Prvostepeni sud zaključak o organizovanju grupe ljudi iz člana 1. tačka 16. KZ BiH od strane optuženog, ne temelji na činjenici izvršenja pojedinih radnji optuženog poduzetih prije vremena obuhvaćenog pobijanom presudom, kako to odbrana želi prikazati.

35. Naime, a kako to pravilno zaključuje u pobijanoj presudi, organizovanje grupe ljudi radi međunarodne prodaje, prevoza i prijenosa, uvoza i izvoza opojne droge „heroin“ od strane optuženog, proizilazi iz samih njegovih iskaza datih pred Tužilaštvom BiH dana

---

⁹ Vijeće podsjeća da se optužnicom tereti optuženi da je u prvoj polovini 2008. godine organizovao grupu ljudi radi međunarodne prodaje opojne droge „heroin“ na način opisan u podtačkama 1. i 2. optužnice.

08.08.2008. godine i 10.09.2008. godine, kao i iskaza datog na glavnom pretresu dana 26.02.2010. godine, zatim iz transkripata razgovora optuženog i informatora, kao i šematskog prikaza obavljenih telefonskih razgovora optuženog sačinjenog od strane SIPA-e. U tom smislu, prvostepeno vijeće cijeneći iskaze optuženog, kao i navedene materijalne dokaze, detaljno obrazlaže radnje optuženog preduzete u cilju organiziranja grupe ljudi za izvršenje djela opisanih u tački I. podtačke 1. i 2. izreke pobijane presude. Radnje optuženog poduzete u tom pravcu, a zasnovane na naprijed navedenim dokazima, ni odbrana ne osporava, zbog čega se ni ovo Vijeće neće upuštati u njihovo ponovno obrazlaganje.

36. Dakle, navodi branioca da uvodni dio izreke pobijane presude u kojem se navode aktivnosti optuženog na prodaji opojne droge, prije 2008. godine, služi radi lakšeg dokazivanja organizovanja grupe ljudi od strane optuženog i počinjenja predmetnog krivičnog djela u toku 2008. godine, uslijed utvrđenja izvedenih iz naprijed navedenih dokaza, ukazuju se neosnovanim i neutemljenim, te su sa činjeničnog i pravnog aspekta irelevanti za osuđujući dio pobijane presude.

III. 3. Odluka o oduzimanju imovinske koristi i krivičnopravnoj sankciji

37. Odbrana osporava zaključak prvostepenog vijeća i u pogledu odluke o oduzimanju imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom u iznosu od 51.000,00 Eura. U tom pravcu odbrana, ističe da se iz izvedenih dokaza nesumnjivo može izvesti zaključak da je optuženi primljeni novac predao Jukić Mariu, koji ga je kasnije u trenutku, dok ga je jurila policija izbacio iz automobila. Stoga, odbrana postavlja pitanje kakvu je to optuženi imovinsku korist imao da bi je trebao vratiti. Osim toga odbrana ističe, da se novčani iznos od 4.000,00 Eura koje su pronadene kod optuženog ne može podvesti u iznos dat za opojnu drogu, s obzirom da isti predstavlja novac od konverzije za Kune, koju je optuženi izvršio za informatora.

38. Pobijanom presudom je pravilno utvrđena i obaveza oduzimanja imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom u iznosu od 51.000,00 Eura. Analizom istaknutog žalbenog prigovora Vijeće nalazi da odbrana ne osporava iznos od 14.000,00 Eura, pribavljen prilikom prvog simuliranog otkupa. Odbrana naime osporava iznos imovinske koristi u visini od 37.000,00 Eura, odnosno sporan je iznos od 4.000,00 Eura, oduzet prvostepenom presudom i po osnovu člana 74. stav 1. KZ BiH, i iznos od 33.000,00 Eura, koji predstavlja polovinu od ostatka iznosa novca korištenog prilikom drugog simuliranog otkupa.

39. Vijeće nalazi djelimično osnovanim ovaj žalbeni prigovor odbrane.

40. Naime, Vijeće primjećuje da se pobijanom presudom iznos od 4.000,00 Eura oduzima po dva osnova i to po osnovu člana 74. KZ BiH i člana 110. stav 1. KZ BiH. S tim u vezi, a imajući u vidu činjenicu da taj iznos, a što pravilno utvrđuje pobijana presuda, predstavlja dio iznosa koji je optuženi Tomas Ante primio, prilikom drugog simuliranog otkupa, od „Salzburga“ za predatu opojnu drogu „herion“, a što potvrđuje popis brojeva novčanica korištenih za simulirani otkup¹⁰, Vijeće je odlučilo preinačiti pobijanu presudu u ovom dijelu i to na način da ovaj novčani iznos izuzme samo po osnovu obaveze optuženog da naknadi imovisku korist pribavljenu počinjenjem krivičnog djela, a u smislu člana 110. stav 1. KZ BiH.

41. Žalbeni navodi da optuženi nije ostvario imovinsku korist izvršenjem ovog krivičnog djela, s obzirom da se ne zna kod koga je novac završio, ovo Vijeće nalazi neosnovanim. Naime, u trenutku primanja novca od informatora „Salzburga“ za predatu opojnu drogu, nastala je obaveza optuženog za vraćanjem imovinske koristi pribavljene izvršenjem ovog djela, bez obzira na činjenicu šta je optuženi sa istim kasnije učinio.

42. Cijeneći činjenicu da su prilikom izvršenja drugog simuliranog otkupa učestvovala dva lica Tomas Ante i Jukić Mario¹¹, prvostepeno vijeće je opravdano donijelo zaključak da obavezu oduzimanja imovinske koristi odnosno ostatak iznosa od 66.000,00 Eura, podijeli na dva dijela, tako da se od optuženog Tomas Ante oduzme imovinsku korist u iznosu od 33.000,00 Eura.

43. Na kraju, odbrana osporava pobijanu presudu i u pogledu izrečene krivičnopravne sankcije optuženom. Naime, odbrana ističe da pobijana presuda nema obrazloženje o otežavajućim i olakšavajućim okolnostima. S tim u vezi, odbrana navodi da sud nije cijenio niz olakšavajućih okolnosti odnosno činjenicu da je optuženi neporočna osoba, da nije ranije kažnjavan, da se radi o starijoj osobi, da je oženjen i da je otac troje malodobne djece. Također, odbrana je kao dopunu predmetne žalbe priložila i dokumentaciju kojom potvrđuje navode žalbe o postojanju olakšavajućih okolnosti na stani optuženog.

---

¹⁰ Vidjeti službenu zabilješku Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-02/05-56/08 od 05.08.2008. godine, popis novčanica korištenih prilikom drugog simuliranog otkupa, redni broj 26.

¹¹ Pravosnažnom presudom ovog suda broj: X-K-08/566-2 od 28.01.2010. godine, optuženom Jukić Mariu oduzeta imovinska korist pribavljena izvršenjem krivičnog djela u iznosu od 33.000,00 Eura.

44. Analizom odnosnog dijela presude, a suprotno žalbenim prigovorima odbrane, Apelaciono vijeće nalazi da je prvostepeni sud optuženom izrekao adekvatnu krivičnopravnu sankciju, kojom će se ostvariti svrha kako specijalne tako i generalne prevencije.

45. Istina je da prvostepeno vijeće pojedinačno ne obrazlaže utvrđene olakšavajuće okolnosti na strani optuženog. Istovremeno prvostepeno vijeće naglašava da je prilikom odmjeravanja kazne vođeno općim pravilima za odmjeravanje kazne sadržanim u članu 48. KZ BiH među kojima se nalaze i olakšavajuće okolnosti, iz čega se može izvući nesporan zaključak da je prvostepeno vijeće cijeno i olakšavajuće okolnosti. Čak šta više, i ako se ponovo cijene sve olakšavajuće okolnosti koje su navedene u žalbi Vijeće smatra da nisu takvog značaja da u konkretnom slučaju izrečena kazna zatvora bude manja. S druge strane, prvostepeno vijeće je opravdano ukazalo na visok stepen ispoljene krivice optuženog u poduzimanju više radnji u konstrukciji ovog krivičnog djela, zatim na jačinu ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, koja se ogleda kroz činjenicu da je u pitanju teško krivično djelo, čije su posljedice nemjerljive odnosno da se u konkretnom slučaju radi o veoma velikoj količini (cca. 6 kilograma) izuzetno opasne opojne droge „heroin“, koja bi nesumnjivo prouzrokovala nemjerljive posljedice po zdravlje ljudi.

46. U kontekstu navedenog, Vijeće nalazi da su okolnosti navedene u istaknutoj žalbi odbrane ili bile predmetom ocjene prvostepenog vijeća, ili nemaju značaj koji im odbrana pridaje, odnosno ne dovode u sumnju valjan zaključak prvostepenog vijeća u ovom dijelu pobijane presude. Također, Vijeće je imalo u vidu i intenciju zakonodavca u pogledu posljednjih izmjena i dopuna Krivičnog zakona BiH¹², odnosno činjenicu da je zakonodavac u ovom pravcu za navedena krivična djela predvidio izricanje kazne zatvora od najmanje 5 godina, što ukazuje na ozbiljnost i povećanje broja ovih krivičnih djela u posljednjem periodu.

47. Oспорavajući pobijanu presude iz ovog žalbenog osnova, odbrana ukazuje i na dosadašnju praksu zauzetu pred ovim sudom u pogledu odmjeravanja kazni za predmetna krivična djela, ističući da je izrečena kazna optuženom u odnosu na raniju praksu prevelika. U tom pravcu ovo Vijeće želi naglasiti, da se okolnosti iz člana 48. KZ BiH, utvrđuju za svaki predmet *in concreto* u odnosu na učinioca, te da u konačnici odluka o odmjeravanju kazne zavisi upravo od utvrđenja tih okolnosti. Stoga, nema mjesta tvrdnjama odbrane, kojima se želi dovođenjem u vezu ranije utvrđenih kazni zatvora u drugim predmetima sa

---

¹² Vidjeti Službeni glasnik BiH br.8/10

kaznom zatvora izrečenom optuženom u ovom predmetu, utjecati na pravilnost odluke prvostepenog vijeća u ovom dijelu.

48. Iz naprijed navednih razloga, a na osnovu člana 310. stav 1. u vezi sa članom 314. ZKP BiH, valjalo je donijeti odluku kao u izreci ove presude.

Zapisničar:

Igor Dubak

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A**

Nedžad Popovac

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.